

Arrest

nr. 121 451 van 26 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 9 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS loco advocaat S. LECLERE en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Liberiaans staatsburger te zijn van Mende afkomst. U werd op 5 mei 1989 geboren in het dorp Massamblham in Lofa county. Toen u 7 jaar oud was werd uw moeder vermoord door rebellen. Samen met uw vader en uw enige broer werd u door de rebellen meegenomen. U werd echter naar een andere plek dan hen gebracht. U hebt uw vader en broer nooit meer teruggezien. U werd naar een groot kamp midden in het bos gebracht. Samen met vele andere kinderen kreeg u een gevechtstraining. Vervolgens kreeg u een geweer en moest u regelmatig mee op missies. U werd veelal gedrogeerd voor u op missie vertrok. U moest mensen vermoorden tijdens deze missies, zoniet zou u zelf gedood worden. Zo leefde u 6 jaar lang bij deze rebellen. In 2002 kon u ontsnappen tijdens een missie. U keerde terug naar uw dorp Massamblham en woonde er alleen in het huis van uw familie. In 2007 trouwde u met (K.). In 2008 besloten jullie om samen naar Monrovia te verhuizen. In 2010 kregen

jullie een dochter, (A.) genaamd. Uw vrouw hield een winkeltje open en u werkte in een carwash. De zaken gingen goed en u probeerde uw verleden als kindsoldaat achter u te laten. In de carwash ontmoette u (P.) die ooit samen met u kindsoldaat geweest was. Eveneens in de carwash ontmoette u (J.), een Belg die in Monrovia werkte. Jullie werden vrienden. In januari 2013 begonnen uw problemen. Mensen uit de buurt begonnen afstand van u te nemen, ze zegden dat u een ex-rebel en een crimineel bent. Het probleem escaleerde. U werd door verschillende jongeren in elkaar geslagen in uw winkel. Uw vriend (P.) begon ook schrik te krijgen. Op 31 maart 2013 vielen gemaskerde mannen 's nachts in uw huis binnen. Ze zegden dat u een ex-rebel en een crimineel was en dat ze u zouden doden. U kon via de achterdeur vluchten. U dook onder bij uw vriend (J.) en raadde uw vrouw aan terug te keren naar het dorp Massamblham. Twee maanden later hoorde u dat uw vriend (P.) vermoord was op straat. U besloot het land te verlaten. Samen met (J.) verliet u Liberia op 19 september 2013. Jullie reisden naar Frankrijk en verbleven er enkele dagen. Op 25 september kwam u in België aan. Twee dagen later vroeg u asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een geboortekte, rijbewijs en USB-stick neer. Op de USB-stick staan foto's van u, uw hoofdwonde, uw winkel en uw vermoorde vriend (P.).

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u vervolging vreest omwille van 2 redenen: enerzijds vervolging door mensen die wraak willen omdat u hun familieleden gedood hebt, anderzijds vervolging door commandanten uit het rebellenleger die momenteel hoge regeringsposten bekleden en die schrik hebben dat u openlijk zult getuigen over hun misdaden (gehoor CGVS, p.8,9,10,11). U weet dit echter niet aannemelijk te maken.

Ten eerste weet u uw gedwongen rekrutering en lidmaatschap van een rebellengroepering niet helemaal aannemelijk te maken. Uw verklaringen over deze periode als kindsoldaat bij rebellen, gedurende 6 jaar, van uw 7e tot uw 13e (gehoor CGVS, p.3) zijn vaag en beperkt, waardoor het niet zo waarschijnlijk overkomt dat u werkelijk een kindsoldaat bij rebellen geweest bent.

U zegt dat u 6 jaar bij rebellen leefde, maar u weet niet of deze rebellenbeweging een naam had. U weet evenmin tegen wie uw rebellengroepering vocht. U weet niet of jullie tegen de regering vochten of tegen andere rebellen. U weet niet of jullie met president Charles Taylor meevochten of net tegen hem vochten. U zegt enkel dat u tegen verschillende groepen en dorpen moesten vechten (gehoor CGVS, p.13). Het is opvallend dat u zo weinig zou weten over de rebellengroep waar u 6 jaar bij was.

U weet niet wat LURD is en wat MODEL is. Ook nadat gezegd wordt dat LURD Liberians United for Reconciliation and Democracy betekent en dat MODEL Movement for Democracy in Liberia betekent, blijkt u dit niet te kennen (gehoor CGVS, p.13). Nochtans blijkt uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat de conflicten tussen de regeringstroepen van Charles Taylor en de gewapende oppositiegroeperingen Liberians United for Reconciliation and Democracy (LURD) en Movement for Democracy in Liberia (MODEL) tussen 1999 en 2003 oplaaidden. U was volgens uw verklaringen actief bij de rebellen tussen 1996 en 2002 (gehoor CGVS, p.2,3). Het is vreemd dat u LURD en MODEL niet kent en er, ook nadat u ontsnapt was, nooit iets over gehoord zou hebben.

U kent geen namen van leiders uit uw rebellengroep, behalve 'Mosquito'. U zegt dat u de anderen enkel 'baas' of 'kapitein' noemde. U weet niet wat de echte naam is van 'Mosquito' (gehoor CGVS, p.8,10,11,13,14). Het is opmerkelijk dat u geen echte namen of bijnamen zou kennen van de rebellenleiders uit uw kamp, aangezien u daar gedurende 6 jaar toch wel van gehoord moet hebben. U kent ook geen namen van andere kindsoldaten uit het kamp, behalve (P.), die u later terugzag in de carwash in Monrovia. U verklaart uw gebrekkige kennis door te zeggen dat het geen plek is om vrienden te maken (gehoor CGVS, p.13,14). Nochtans verbleef u gedurende 6 jaar in het kamp en waren er volgens u heel veel kinderen net zoals u (gehoor CGVS, p.3,5). Het is vreemd dat u (P.) wel zou kennen, maar verder geen enkele andere jongen nog bij naam zou kennen.

Volgens uw verklaringen verbleef u gedurende 6 jaar in een kamp in het woud en ging u regelmatig mee op missie naar verschillende dorpen (gehoor CGVs, p.3,5,6,10,12). U slaagt er echter niet in om ook maar bij benadering uit te leggen waar dit kamp lag waar u 6 jaar verbleef en vanwaaruit u gedurende 6 jaar opereerde. U blijft herhalen dat het een groot kamp midden in het bos is (gehoor CGVS, p.3,5,12). Wanneer door middel van verschillende vragen getracht werd om u het dorp te laten situeren, bijvoorbeeld door omliggende dorpen te noemen of andere aanwijzingen voor de locatie ervan te geven, zegt u enkel dat het een beetje ver van uw geboortedorp was, namelijk een week wandelen en dat jullie soms met de auto op missie gingen naar Nima county (gehoor CGVS, p.12), maar u geeft geen enkele andere informatie betreffende omliggende dorpen of over de locatie van het kamp waar u

gedurende 6 jaar verbleef (gehoor CGVS, p.12). Gegeven het feit dat u er 6 jaar leefde en dat jullie zeer regelmatig op missie gingen naar dichtbijgelegen en verder afgelegen dorpen (gehoor CGVS, p.10), is het opmerkelijk dat u de plaats van het kamp niet beter zou kunnen situeren.

Gegeven het feit dat u nog erg jong was toen u volgens uw verklaringen actief was bij de rebellen, kan niet verwacht worden dat u een gedetailleerde kennis over deze groepering zou hebben. Maar aangezien u de laatste jaren van uw beweerd verblijf bij de rebellen toch al een tiener was en ook kennis ontbeert over de hierboven beschreven basale zaken, dient uw gedwongen lidmaatschap van deze rebellenbeweging ernstig in vraag gesteld te worden. Aangezien uw verklaring dat u een ex-rebel bent, niet erg geloofwaardig overkomt, komen de door u aangehaalde vervolgingsfeiten ten gevolge van uw vermeende rebellenverleden evenmin erg geloofwaardig over.

Ten tweede maakt u niet aannemelijk wie u zou vervolgen en waarom deze mensen u zouden vervolgen. U haalt aan dat mannen u in elkaar geslagen hebben in uw winkel. U weet echter niet wie die mensen zijn, u kent hen niet, u kent geen enkele van hun namen (gehoor CGVS, p.8,10). U veronderstelt dat dezelfde mannen 2 maanden later 's nachts in uw huis binnenvielen (gehoor CGVS, p.8). Gevraagd waarom deze mannen het plots op u gemunt hadden, geeft u nooit een concreet antwoord, maar zegt u enkel dat u denkt dat ze ofwel wraak wilden wegens het feit dat u onschuldigen gedood hebt ofwel dat ze gezonden werden door commandanten die niet wilden dat u informatie naar buiten bracht (gehoor CGVS, p.8,10,11). Het is opvallend dat u niet echt weet waarom u plots vervolgd zou worden en dat u 2 mogelijkheden naar voor schuift. Verder moeten hierbij nog enkele opmerkingen gemaakt worden. In eerste instantie vertelde u dat uw vervolgers u verweten hun familieleden gedood te hebben. Later verklaarde u dan weer dat uw vermeende vervolgers u enkel verweten onschuldigen gedood te hebben, maar dat ze niet specifiek verwezen naar hun eigen familieleden die u gedood zou hebben (gehoor CGVS, p.11). Nochtans verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) expliciet dat uw vervolgers u verweten dat u hun familie gedood had (zie vragenlijst CGVS, p.2 pt.5). Toen u hiermee geconfronteerd werd, ontkende u wat u bij DVZ gezegd had dat en zei u dat ze enkel zegden dat u een gevaar was voor de gemeenschap en mensen gedood had (gehoor CGVS, p.11). Hiermee overtuigt u niet aangezien het verslag van de vragenlijst u bij de DVZ voorgelezen werd en u zich door middel van uw handtekening akkoord verklaarde met de inhoud ervan. Uw tegenstrijdige verklaringen over de reden waarom uw vermeende vervolgers u viseerden, doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Verder zei u dat het ook mogelijk is dat voormalige rebellenleiders u willen uitschakelen omdat ze momenteel hoge functies in de regering hebben en schrik hebben dat u uit de biecht zou klappen over hun misdaden (gehoor CGVS, p.8,9,11). Ten eerste baseert u zich hiervoor louter op uw veronderstellingen. U geeft geen concrete aanwijzingen om dit vermoeden te staven (gehoor CGVS, p. 8,9,10,11). Ten tweede kent u geen enkele naam van de voormalige rebellenleiders. U noemt enkel Mosquito, maar u weet zijn echte naam niet. U zegt dat hij momenteel een hoge functie heeft, maar u kunt dit niet specificeren (gehoor CGVS, p.11). U kent geen andere namen van voormalig rebellenleiders en al helemaal niet van voormalig rebellenleiders die nu een hoge positie in de regering zouden hebben (gehoor CGVS, p.11). Ten derde hebt u behalve aan uw vriend (J.) en uw vrouw nooit aan iemand verteld over de misdaden van de commandanten binnen het rebellenleger (gehoor CGVS, p.9). Er lijken dan ook geen redenen te zijn waarom u geliquideerd zou moeten worden om te voorkomen dat u de misdaden van ex-rebellenleiders zou onthullen. U maakt niet aannemelijk wie u zou vervolgen en waarom zij u plots zouden beginnen vervolgen.

Ten derde maakt u niet aannemelijk waarom u na een periode van 11 jaar zonder problemen, plots geïdende zou worden als een ex-rebel. U kende nooit problemen sinds uw ontsnapping uit het rebellenleger in 2002. U woonde sinds 2009 in Monrovia, maar hebt er nooit problemen ondervonden (gehoor CGVS, p.8,9). U hebt ook geen enkel idee hoe iemand plotseling informatie zou gekregen hebben dat u een ex-rebel bent (gehoor CGVS, p. 9). U weet ook niet hoe u herkend werd (gehoor CGVS, p.7,9,10). Aangezien de feiten dateren van de periode 1996-2002 en u toen nog een kind was, is het niet zo logisch dat u meer dan 10 jaar later zomaar herkend zou worden. Het is ook vreemd dat u gedurende meer dan 10 jaar geen enkel probleem kende, maar in 2013 plots geïdende zou worden voor misdaden uit een ver verleden. U weet evenmin aannemelijk te maken waarom u na zoveel jaren plots geïdende werd (gehoor CGVS, p.7,9,10,11).

Ten vierde is uw kennis over (J.) en (P.) erg beperkt. U weet niet wat (J.)' achternaam is. U weet niet hoe zijn vrouw heet en of hij kinderen heeft. Hij was een Belg, maar werkte in Monrovia. U weet echter niet welk werk hij deed. Dit is opmerkelijk aangezien u vertelde dat (J.) een goede vriend, hij u naar België bracht, u hem kende sinds 2009 en hij naast uw vrouw de enige was die u in vertrouwen nam en aan wie u vertelde over uw periode in het rebellenleger (gehoor CGVS, p.9,14). Ook van (P.) weet u niet wat zijn achternaam is (gehoor CGVS, p.12). Nochtans noemt u hem uw vriend, is hij de enige van de kindsoldaten uit het rebellenleger wiens naam u nog kent en deed zijn vermeende dood u besluiten het land te verlaten (gehoor CGVS, 6,12,14). Dergelijke onwetendheden, alhoewel niet de kern van uw relaas, doen verder afbreuk uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gegeven alle bovenstaande informatie dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: uw rijbewijs en geboortecertificaat geven informatie over uw identiteit en nationaliteit, wat hier niet meteen in twijfel wordt getrokken. De foto van uzelf en van uw winkel voegen geen relevante informatie toe betreffende uw asielrelaas. De foto's van uw hoofdwonde geven geen enkele informatie over de wijze waarop u deze verwonding hebt opgelopen. De foto die volgens u van uw vermoorde vriend (P.) is geeft geen informatie betreffende wie deze persoon is, of u deze persoon kent en in welke omstandigheden (waar, waarom, door wie) deze persoon gedood zou zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 48/3 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Waar de bestreden beslissing stelt dat zijn verklaringen over zijn periode als kindsoldaat bij de rebellen vaag en beperkt zijn, wijst verzoeker erop dat hij verklaarde veel onder de invloed van drugs te zijn geweest toen hij bij de rebellen zat. Hij herinnert zich niet veel van deze periode omwille van zijn jonge leeftijd, door het feit dat hij drugs nam en daar hij deze periode voor jaren heeft willen achterlaten en vergeten. (P.) is de enige waarmee verzoeker bevriend is geworden. “Ze durfden zich echter niet aan elkaar in te nemen daar ze niet wisten of ze de volgende dag nog zouden leven.” Verzoeker heeft over zijn leven als rebel, zijn training en zijn missies gedetailleerde informatie gegeven en gaf ook de naam van de commandant van zijn groep: Mosquito, hetgeen overeenstemt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad en stelt dat moet gekeken worden of in zijn hoofde een vrees voor vervolging bestaat, hoewel er nog twijfels bestaan betreffende sommige elementen van zijn asielrelaas.

Verzoeker weet niet door wie hij herkend werd of in welke omstandigheden. Vanaf het moment dat het gerucht over zijn verleden gestart is, kon hij er niets meer aan doen. Hij kan onmogelijk zijn aanvallers identificeren daar iedereen op de hoogte werd gebracht van zijn verleden en hij publiekelijk aan de kaak werd gesteld. Dat hij elf jaar later herkend werd, is niet merkwaardig. Het had eerder kunnen gebeuren of het had ook nooit kunnen gebeuren. In Monrovia werkte hij bij de carwash waar hij veel mensen ontmoette. Hij veronderstelt dat hij toen herkend werd.

(J.) is een Belg die verzoeker in het kader van zijn werk ontmoette. Verzoeker heeft informatie van (J.) proberen te krijgen over wat hij in Liberia deed, over zijn identiteit, maar zonder succes. (J.) had iets te verbergen, hetgeen bevestigd wordt door zijn aanhouding bij zijn aankomst in België. (J.) heeft verzoeker naar Europa gebracht en verdween daarna onmiddellijk zonder enige uitleg. Deze geheimzinnige aanhouding van (J.) verklaart waarom verzoeker weinig informatie over zijn “vriend” kan geven. Verzoekers relatie met (P.) moet bekeken worden in het licht van hun gemeenschappelijk verleden bij de rebellen: ieder kind probeerde zijn leven te redden en de vriendschappen waren oppervlakkig. Omwille van dit verleden kan verzoeker andere mensen moeilijk vertrouwen en echte vriendschappen opbouwen. Het is dan ook niet merkwaardig dat verzoeker niet veel kon uitleggen over de intimiteit van zijn enige vriend (P.).

2.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet.

Ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst loopt verzoeker een ernstig risico op reële schade, met name de doodstraf of de uitvoering ervan ofwel mensonterende en vernederende behandelingen of straffen. Omwille hiervan dient hem minstens de subsidiaire bescherming te worden toegekend.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag

gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker stelt dat hij zich niet veel herinnert van zijn periode als kindsoldaat bij de rebellen wegens zijn toenmalig drugsgebruik, zijn jonge leeftijd en zijn pogingen om deze periode achter zich te laten en te vergeten, dient opgemerkt dat verzoekers drugsgebruik in die periode niet kan verklaren waarom hij heden niet in staat is een aantal basale kennisvragen omtrent deze periode te beantwoorden. Verzoekers jonge leeftijd ten tijde van de beweerdde gebeurtenissen kan evenmin verklaren dat verzoeker een aantal eenvoudige vragen niet kan beantwoorden. Aangezien verzoeker van zijn zevende tot zijn dertiende bij deze rebellen zou verbleven hebben, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij weet of de rebellenbeweging een naam had, tegen wie deze beweging streed, wat de betekenis is van "LURD" en "MODEL", wat de locatie van het kamp van de beweging is en dat hij meer personen en bevelhebbers binnen deze beweging bij naam kan noemen (gehoorverslag CGVS, p. 3, 12 en 13). Kennis van (de persoonlijkheid) van andere rebellen en bevelhebbers is essentieel om te overleven binnen een rebellenbeweging die vanuit de 'bush' opereert. Dit alles klemt des te meer daar verzoeker beweert dat hij zijn vriend (P.) kende van bij de rebellen (gehoorverslag CGVS, p. 6), zodat kan verwacht worden dat hij met (P.) ervaringen en informatie zou uitwisselen, te meer wanneer verzoeker in de loop van 2013 bedreigd en aangevallen zou worden omwille van zijn verleden bij de rebellenbeweging (gehoorverslag CGVS, p. 6-7).

Waar verzoeker stelt dat (J.) terughoudend en geheimzinnig was, dat deze terughoudendheid en geheimzinnigheid blijkt uit (J.)'s aanhouding bij aankomst in België en dat hij getracht heeft meer informatie over (J.) te krijgen, dient opgemerkt dat verzoeker noch bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens zijn gehoor op het CGVS hieromtrent iets verklaard heeft (administratief dossier, stukken 5 en 10). Ter vergoelijking van zijn in de bestreden beslissing vastgestelde gebrekkige kennis aangaande (P.), stelt verzoeker dat hij het door zijn verleden als kindsoldaat moeilijk heeft om mensen te vertrouwen en hechte vriendschappen op te bouwen. Nochtans verklaarde hij tijdens zijn gehoor op het CGVS dat (P.) zijn vriend was (gehoorverslag CGVS, p. 12). Verzoeker komt dan ook niet verder dan het opwerpen van losse beweringen en het uiten van *post factum*-verklaringen, die de motieven van de bestreden beslissing echter niet in een ander daglicht kunnen stellen.

Verder stelt de bestreden beslissing nog het volgende: "*In eerste instantie vertelde u dat uw vervolgers u verweten hun familieleden gedood te hebben. Later verklaarde u dan weer dat uw vermeende vervolgers u enkel verweten onschuldigen gedood te hebben, maar dat ze niet specifiek verwezen naar hun eigen familieleden die u gedood zou hebben (gehoor CGVS, p.11). Nochtans verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) expliciet dat uw vervolgers u verweten dat u hun familie gedood had (zie vragenlijst CGVS, p.2 pt.5). Toen u hiermee geconfronteerd werd, ontkende u wat u bij DVZ gezegd had dat en zei u dat ze enkel zegden dat u een gevaar was voor de gemeenschap en mensen gedood had (gehoor CGVS, p.11). Hiermee overtuigt u niet aangezien het verslag van de vragenlijst u bij de DVZ voorgelezen werd en u zich door middel van uw handtekening akkoord verklaarde met de inhoud ervan. Uw tegenstrijdige verklaringen over de reden waarom uw vermeende vervolgers u viseerden, doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Verder zei u dat het ook mogelijk is dat voormalige rebellenleiders u willen uitschakelen omdat ze momenteel hoge functies in de regering*

hebben en schrik hebben dat u uit de biecht zou klappen over hun misdaden (gehoor CGVS, p.8,9,11). Ten eerste baseert u zich hiervoor louter op uw veronderstellingen. U geeft geen concrete aanwijzingen om dit vermoeden te staven (gehoor CGVS, p. 8,9,10,11). Ten tweede kent u geen enkele naam van de voormalige rebellenleiders. U noemt enkel Mosquito, maar u weet zijn echte naam niet. U zegt dat hij momenteel een hoge functie heeft, maar u kunt dit niet specificeren (gehoor CGVS, p.11). U kent geen andere namen van voormalig rebellenleiders en al helemaal niet van voormalig rebellenleiders die nu een hoge positie in de regering zouden hebben (gehoor CGVS, p.11). Ten derde hebt u behalve aan uw vriend (J.) en uw vrouw nooit aan iemand verteld over de misdaden van de commandanten binnen het rebellenleger (gehoor CGVS, p.9). Er lijken dan ook geen redenen te zijn waarom u geliquideerd zou moeten worden om te voorkomen dat u de misdaden van ex-rebellenleiders zou onthullen. U maakt niet aannemelijk wie u zou vervolgen en waarom zij u plots zouden beginnen vervolgen. Ten derde maakt u niet aannemelijk waarom u na een periode van 11 jaar zonder problemen, plots gevisieerd zou worden als een ex-rebel. U kende nooit problemen sinds uw ontsnapping uit het rebellenleger in 2002. U woonde sinds 2009 in Monrovia, maar hebt er nooit problemen ondervonden (gehoor CGVS, p.8,9). U hebt ook geen enkel idee hoe iemand plotseling informatie zou gekregen hebben dat u een ex-rebel bent (gehoor CGVS, p. 9). U weet ook niet hoe u herkend werd (gehoor CGVS, p.7,9,10). Aangezien de feiten dateren van de periode 1996-2002 en u toen nog een kind was, is het niet zo logisch dat u meer dan 10 jaar later zomaar herkend zou worden. Het is ook vreemd dat u gedurende meer dan 10 jaar geen enkel probleem kende, maar in 2013 plots gevisieerd zou worden voor misdaden uit een ver verleden. U weet evenmin aannemelijk te maken waarom u na zovele jaren plots gevisieerd werd (gehoor CGVS, p.7,9,10,11).” De Raad stelt vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt tevens vast dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de door hem neergelegde documenten. Deze vaststellingen moeten dan ook als vaststaand beschouwd worden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS